

*Анастасія Сергіївна Лапченко,
канд. іст. наук, викладач кафедри ЮНЕСКО
«Філософія людського спілкування» та соціально-
гуманітарних дисциплін, Харківський національний
технічний університет сільського господарства імені
Петра Василенка*

ЕТНО МОДА ЯК ОБ'ЄКТ ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ

Пандемія коронавірусу продовжує крокувати планетою. І як результат не лише друга хвиля, а й серйозні наслідки для туристичної галузі. Заради відновлення туризму уряди країн готові йти на поступки. Навіть з принципових політичних питань (наприклад десятиліттями не вщухає арабо-ізраїльський конфлікт, а в середині серпня цього року в результаті тривалих перемовин між Ізраїлем та ОАЕ було укладено історичну мирну угоду). Україні теж вкрай необхідно шукати шляхи вирішення і подолання кризового становища в туристичній галузі. В зв'язку з переходом людства «в режим онлайн» національні кордони держав поступово «втрачають свою значимість». А отже саме за рахунок віртуальних зустрічей, екскурсій та мандрівок, за допомогою активних маркетингових дій вкрай необхідно проінформувати іноземців про Україну.

Незважаючи на значну кількість праць з дослідження тенденцій та перспектив розвитку туристичного бізнесу в Україні, існує потреба у поглибленому науковому дослідженні теоретичних аспектів формування туристичного продукту, зокрема виявленні доцільних маркетингових заходів, визначенні пріоритетів та окресленні шляхів підвищення ефективності в умовах карантину. Питання етно моди у контексті туристичної атракції не висвітлене в вітчизняній науковій літературі і є новим явищем та потребує ретельного аналізу з боку наукової спільноти. Але є дослідження вітчизняних науковців з проблематики українського традиційного костюму, що можуть бути

використані як теоретична база у формуванні специфічних засад у контексті досягнення атракції в етнотуризмі та рекреації. Це роботи: К. Стамерова [1], З. Васиної [2], О. Косминої [3], Т. Ніколаєвої [4], Т. Кари-Васильєвої [5], Р. Захарчук-Чугай [6], Н. Камінської [7], М. Селівачова [8], К. Матейко [9], Г. Стельмашук [10] та ін.. В закордонних виданнях зустрічаються випадки, що засвідчують важливість етно моди для туризму. Наприклад, це роботи східних дослідників А. Sarobol [11], Li Ma [12], Ya Nan He та Lin Zhang [13].

Сьогодні стиль етно улюблений у модників та модельєрів. Основна відмінна риса етностилю – наявність традиційних ознак національного одягу. Український етностиль асоціюється з вишиванкою. Вишиванка - це історія і культура українського народу. Історія народної вишивки в Україні сягає своїм корінням у глибину віків. Дані археологічних розкопок та свідчення мандрівників і літописців доводять, що вишивання як вид мистецтва в Україні існує з незапам'ятних часів. Вишивкою, за свідченням Геродота, був прикрашений одяг скіфів. Знайдені на Черкащині срібні бляшки з фігурками чоловіків, які датуються V ст., під час дослідження показали ідентичність не лише одягу, а й вишивки українського народного костюма XVIII-XIX ст. На жаль, пам'ятки української вишивки збереглися тільки за останні кілька століть.

З роками українська вишивка не втрачає своєї популярності. Сучасні дизайнери одягу з цікавістю вивчають самотутній народний костюм українців, переймаючи багатство ідей з його невичерпного різноманіття. Це допомагає їм створювати модний одяг та аксесуари засновані на українських традиціях. Українські орнаменти припали до душі навіть творцям світових брендів. До приклад, у 2017 році дизайнери модного будинку Valentino на своєму показі презентували колекцію, родзинкою якої стало поєднання класичних силуетів з традиційною українською вишивкою. І це не єдиний випадок. У 2008 році шквал схвальних відгуків спричинила колекція дизайнера Джона Гальяно, директора бренду Dior. Тоді критики назвали цю підбірку одягу “Заморожені українські наречені”. Прихильником українських орнаментів стала і дизайнерка

світового дому Gucci – Фріда Джанніні. Її осінньо-зимова колекція одягу 2009 року містила в собі орнаменти, характерні для Поділля та Гуцульщини.

Як модний напрямок, етностиль сформувався в середині минулого століття, втілюючи в одязі кращі національні риси і найвиразніші характеристики. Окрім культурних традицій, реалізованих за допомогою фарб і сюжетних візерунків, етностиль в одязі - це також:

- ментальність нації, що поєднує і поетику бунтарства, і лірику духовності;
- історичні мотиви розвитку народу;
- особливості природного ландшафту, флори і населяє місцевість фауни;
- кліматичні умови, види етнічної діяльності (впливають, зокрема, на структуру тканин і домінуючі фасони).

А ще останнім часом в Україні маємо нові тренди – це і різноманітні аксесуари в етно стилі, і патріотичні татування, і навіть автовішиванки! Автомобілісти залюбки прикрашають свої транспортні засоби спеціальними наліпками. Ось такі цікаві трансформації вишивки маємо сьогодні. Адже вишивка — це завжди цікаво, стильно, вишукано і модно.

А проведення міжнародних етнофестивалів і конкурсів етно моди підтверджує нашу думку, що саме українська етно мода може стати тою соломинкою, яка не лише зверне увагу до українських традицій, а і зможе допомогти швидко відновитися туристичній галузі після карантину. Так як займе нішу у туристичній атракції та стане неодмінним атрибутом у створенні емоційної складової.

Список літератури:

1. Стамеров К. К. Українські костюми. XV – XVII ст. / К. К. Стамеров ; худож. М. Н. Грох. // Нариси з історії костюмів. – К. : Мистецтво, 2007. – С.168-188.
2. Васіна З. О. Український літопис вбрання : [Книга-альбом]: у 2 т. / З. О. Васіна. – К. : Мистецтво, 2003–2006. – Т. 2 : XVII–початок XX ст. : Наук.-худож. реконструкції. – 2006. – 448 с.

3. Космина О.Ю. Українське народне вбрання/ О.Ю. Космина. – К.: Балтія-Друк, 2006. – 64 с.
4. Ніколаєва Т. О. Історія українського костюма / Т. О. Ніколаєва. – К. : Либідь, 1996. – 176 с.
5. Кара-Васильєва Т.В. Історія української вишивки / Т. В. Кара-Васильєва. – К. : Мистецтво, 2008. – 464с..
6. Захарчук-Чугай Р. Українське народне декоративне мистецтво : [навч. посіб.] / Р. В. Захарчук-Чугай, Є. А. Антонович. – К. : Знання, 2012. – 342 с.
7. Камінська Н. М. Костюм в Україні від Київської Русі до ХХІ століття / Н. М. Камінська, С. І. Нікуленко. – Харків : Золоті ворота, 2004. – 208 с.
8. Селівачов М.Р. Лексикон української орнаментики (іконографія, номінація, стилістика, типологія): [навч. посіб.] / М. Р. Селівачов. – 2-е вид., допов. та випр. – К.: Редакція вісника «Ант», 2009. – 408 с.
9. Матейко К. Український народний одяг: етнографічний словник / Відп. ред. Р. Кирчів. НАН України. Інститут народознавства. – К.: Наукова думка, 1996. – 196 с.
10. Стельмашук Г. Г. Традиційні головні убори українців : [монографія] / Г. Г. Стельмашук ; Акад. наук України, Ін-т народознавства. – К.: Наукова думка, 1993. – 240 с.
11. He Y. N. Analyze on the Tourism Value of Traditional Costume Culture Resources in South Jiangsu District and the Development of Tourism Products / Y. N. He, L. Zhang // Advanced Materials Research. – 2013. – Vols. 821-822. – P. 803-806.
12. Ma L. Strategy Study on National Tourism Clothing Cultural of Guilin Region / L. Ma // Applied Mechanics and Materials. – 2013. – Vols. 411-414. – P. 2335-2338.
13. Sarobol. A. Costume Development Model for Tourism Promotion in Mae Hong Son Province, Thailand/ A. Sarobol //SHS Web of Conferences, 4th

International Conference on Tourism Research (ICTR). – 2014. – Volume 12.
– P.6.

14. Кравцова А. В. Модель державно-приватного партнерства в сфері українського туризму / А. В. Кравцова // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі (серія «Економічні науки»). – 2016. – № 1 (72).
15. Сучасний стан і тенденції розвитку туристичної сфери в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.newbiznet.com.ua/index.php/ru/articles/80-market/335-2013-07-31-07-08-09>.
16. Туризм – рушій соціально-економічного розвитку країни [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lvivforum.com.ua/document/Gordiyenko.pdf>. 4. Туризм [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
17. UNWTO Annual Report 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unwto.org/pub/rights.htm>.

УДК 373.091.33-027.22:069.1

*Ніла Володимирівна Лисюк,
вчителька української мови та літератури,
Харківська гімназія № 65*

ВИКОРИСТАННЯ МУЗЕЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧНІВ

Одним із найбільш актуальних завдань сучасної школи є формування мовно-літературної компетентності учнів. Цей етап розвитку шкільної освіти характеризується пошуком нових технологій навчання, способів покращення його ефективності, підвищення компетентнісної спрямованості. Вивчаючи